

'Mutasyonlar evrimleştirir' iddiası bir sahtekarlıktır

Mutasyonlar, canlı hücrenin çekirdeğinde bulunan ve bir insana ait tüm genetik bilgileri taşıyan DNA molekülünde, radyasyon ve kimyasal etkiler sonucunda meydana gelen yer değiştirmeler, kopmalar ve bozulmalardır. DNA'daki bilgiler A, T, C ve G harfleri ile simgelenen 4 ayrı nükleotidin birbiri ardınca özel ve anlamlı bir sıra içinde dizilmesi ile oluşurlar. Ancak bu sıralamada tek bir harf hatasının dahi olması, o yapıyı tamamen bozacaktır. Sözelimi çocuklarda görülen kan kanseri hastalığı DNA'daki harflerden birinin yanlış olması nedeniyle ortaya çıkmaktadır. Çernobil'de meydana gelen radyasyon sızıntısı ve Hiroşima'ya atılan atom bombası sonucunda, sonraki nesil çocukların sakat kalmalarının veya kanser gibi hastalıkların başgöstermesinin nedeni mutasyonların vücutlarında oluşturdukları bu tür zararlı etkilerdir.

Hemen hemen bütün mutasyonlar zararlıdır ve genellikle canlı için ölümcüldürler. Zarar vermeyen mutasyon örnekleri ise genellikle organizmaya hiçbir zaman fayda getirmemiş, en fazla etkisiz kalmışlardır. Bilim adamları, incelenmiş tüm mutasyonların arasında, tek bir tanesinin dahi açıkça canlının hayat sürecini olumlu etkileyemediği sonucuna varmışlardır.^[i]

Fakat evrim teorisi, "yeni" canlılar üreten, mucizeler gerçekleştiren hayali mutasyonlara dayanır. Darwinistler, türlerin birbirlerinden, meydana gelen hayali ve faydalı sayısız mutasyonun ortaya çıkardığı mükemmel yapı ve organlar vesilesiyle türediği iddiasındadırlar. Darwinistler açısından yüz karası olan bu iddia, mutasyonların bir organizmaya mutlaka zarar verdiği gerçeğini bilen Darwinist bilim adamları tarafından ortaya atılmaktadır. Dahası Darwinistler, mutasyonların bu zararlı etkilerini çok iyi bilmelerine rağmen, söz konusu iddialarına laboratuvarında mutasyona uğratılmış dört kanatlı bir mutant meyve sineğini örnek gösterirler. Dikkatlice gerçekleştirilen mutasyonlar sonucunda meyve sineğinde üretilen fazladan iki kanat, Darwinistler tarafından mutasyonların evrimleştirebileceği iddiasının en büyük kanıtı gibi sunulmuştur. Ama aslında bu söz konusu iki kanat, canlıya fayda değil zarar vermiş, canlının uçuş yeteneğini yitirmesine yol açmıştır. California Üniversitesi'nden moleküler biyolog Jonathan Wells, bu durumu şöyle açıklamaktadır:

1970'lerde California Teknoloji Enstitüsünden genetikçi Edward B. Lewis, üç mutant türünü dikkatlice çiftleştirerek, dengeleyicilerin normal görünümlü ikinci bir çift kanada dönüştüğü bir meyve sineği üretmeyi başardı.

İlk bakışta Carroll'un deneyi, düzenleyici DNA'daki küçük gelişimsel değişimlerin görünümde büyük evrimsel değişimler üretebileceği iddiasına kanıt sağlıyor gibi gözükebilir. Ama meyve sineği hala meyve sineğidir. Dahası, ikinci çift kanat normal gözükmeye rağmen uçuş kaslarından yoksundur. Dört kanatlı bir meyve sineği kuyruğundan faydasızca sarkan bir çift kanadı olan bir uçak gibidir. Canlı, uçmada ve çiftleşmede büyük zorluk yaşar, bu yüzden yalnızca laboratuvarında yaşayabilir. Evrime kanıt olarak sunulan, dört kanatlı meyve sineği, sirk gösterilerindeki iki başlı danadan daha iyi değildir.^[ii]

Jonathan Wells, sözlerine şöyle devam eder:

Fazla kanatlı ya da eksik bacaklı özürlü meyve sinekleri gelişim genetiği hakkında bize bir şeyler öğretti, ama evrim hakkında hiç bir şey öğretmedi. Tüm kanıtlar tek bir sonucu göstermektedir: Bir meyve sineği embriyosuna ne yaparsak yapalım, yalnızca üç olasılık meydana gelebilir - normal bir meyve sineği, kusurlu bir meyve sineği ya da ölü bir meyve sineği. At bir yana, at sineği bile değil.

[iii]

Görüldüğü gibi, Darwinistlerin çarpık iddialarına yegane delil olarak göstermeye çalıştıkları dört kanatlı mutant meyve sineği de, kusurlu bir meyve sineğinden fazlası değildir. Mutasyonlar, bir canlı üzerinde ne kadar etkili olursa olsunlar, o canlı türüne bir başka canlıya ait özellik ekleme gibi mucizevi bir yetenekten yoksundurlar. Ama Darwinistler canlıda mutasyonlar yoluyla mucizeler oluştuğu yalanına inanmak isterler.

İlginç olan, söz konusu meyve sineğinin kusurlu olduğu Darwinist bilim adamları tarafından bilinmesine rağmen, bu mutantın halen ders kitaplarında mutasyon ile evrimin en büyük kanıtı olarak gösterilmeye çalışılmasıdır. Moleküler biyolog Jonathan Wells konuyla ilgili olarak şunları yazmıştır:

Peter Raven ve George Johnson'ın 1999 baskılı ders kitabı *Biology*'e göre, "evrim genetik mesajdaki değişimlerle başlamıştır... Mutasyon ve yeniden birleşim (mevcut genlerin yeniden düzenlenmesi) yoluyla gerçekleşen genetik değişim evrim için hammadde üretir." Kitaptaki aynı sayfa, dört kanatlı meyve sineğinin resmine yer vermekte ve onu "gelişimin kritik evresini düzenleyen bir gen olan Ultrabithorax'daki değişimlerden dolayı bir mutant" diye nitelendirmekte, ayrıca iki göğüs kısmına ve dolayısıyla iki çift kanada sahip olduğunu da eklemektedir.

Mezkur ders kitabı, karışıklığa ilaveten, ilave kanatların bir yapı kazancını temsil ettiği izlenimini okura vermektedir. Ama gerçekte dört kanatlı meyve sineği uçuş için gerekli yapılardan yoksundur. Dengeleyicileri kaybolmuştur ve onların yerini yeni bir şey değil, diğer kısımda zaten bulunan yapıların kopyaları almıştır. Her ne kadar dört kanatlı meyve sinekleri resimleri, mutasyonların yeni bir şey eklediği izlenimini verse de, bunun tam tersi gerçeğe daha yakındır.[iv]

Darwinizm'in iddia ettiği canlılığın başlangıcını temsil eden ve tesadüfen meydana gelmesi imkansız olan o "hayali ilk hücre"nin kendi kendine meydana geldiğini varsaydığımızda bile, kompleks yapısıyla bir insan oluşana kadar gerçekleşmesi gereken hayali evrim sürecinin en küçük aşamasında bile muazzam miktarda genetik bilgi üretilmesi ve sayısız mutasyonun gerçekleşmesi gerekmektedir. Bu mutasyonların miktarı çok olurken aynı zamanda bunların "tümünün" canlıya bir fayda veya bir "yenilik" getirecek özellikte olması zorunludur. Çünkü gelişmekte olan bu hayali yeni organizmada gerçekleşecek tek bir hata, sistemin tamamen bozulup çökmesine neden olacaktır. Mutasyonların %99 gibi bir oranda zararlı ve %1 oranında etkisiz olduğu dikkate alınır, evrim teorisine göre meydana gelmesi gereken bu milyarlarca mutasyonun her birinin istisnasız faydalı olduğunu iddia etmek kuşkusuz akla ve bilime aykırıdır.

Dolayısıyla bir canlıda daha önce var olmayan yepyeni bir uzvun veya bir özelliğin, mutasyonlar sonucunda meydana gelmesi imkansızdır. Mutasyonların bir canlıya, o canlıya ait olmayan yeni bir bilgi ekleme ve onu farklı bir canlı haline getirme gücü yoktur. Mutasyon iddiası, Darwinizm yalanının, Darwinist mantıksızlığının en büyük göstergesini temsil eder. Çünkü evrim fikri, temelde gerçekte olmayan bu hayali "faydalı mutasyonlara" dayanmaktadır.

Varsayılan Faydalı Mutasyonlar İçin Gereken Sonsuz Zaman

Gerçekten faydalı mutasyonların gerçekleşebileceği ihtimalini varsaydığımızda bile, mutasyon iddiası evrim teorisine uymamaktadır. MIT (Massachusetts Institute of Technology)'de, Elektrik Mühendisliği Fakültesi Profesörü Murray Eden, “Neo-Darwinist Evrimin Bilimsel Teori Olarak Yetersizliği” başlıklı makalesinde, adaptasyon amaçlı bir değişimi meydana getirmek için altı mutasyon gerekiyorsa, bunun tesadüf eseri ancak bir milyar yılda bir gerçekleşeceğini, eğer iki düzine gen dahil olarsa, bu durumda dünyanın yaşından daha uzun bir sürenin, daha doğrusu 10,000,000,000 yıla ihtiyaç olacağını açıklamıştır.[v] Matematikçiler, birden fazla mutasyonun aynı anda meydana gelmesi gereken kompleks yapı ve organlarda, mutasyonların faydalı ve etkili olduğu varsayıldığında bile, Darwinistler açısından bir zaman problemi olduğunu açıkça belirtmektedirler. En koyu Darwinistlerden paleontoloji profesörü George G. Simpson bile, beş mutasyonun aynı anda gerçekleşmesinin sonsuz zaman alacağını açıkça belirtmektedir.[vi] Sonsuz zaman, böyle bir ihtimalin olmadığı anlamına gelmektedir. Ve bu aynı zamanda, canlı organizmaların sahip oldukları tüm yapı ve organlar için geçerli bir ihtimaldir. Şu durumda günümüzde gördüğümüz muhteşem canlı çeşitliliğinin mutasyonlarla meydana gelme ihtimalinin imkansız olduğu açıktır.

Evrimci George G. Simpson, söz konusu mutasyon iddiası ile ilgili bir başka hesaplama daha yapmış ve her gün yeni bir jenerasyon oluşturabildiğini varsaydığımız 100 milyon bireylik bir topluluk içinde, mutasyonlardan elde edilebilecek olumlu bir sonucun ancak 274 milyar yılda bir meydana gelebileceğini itiraf etmiştir. Bu sayı, 4.5 milyar yıl olarak tahmin ettiğimiz Dünya'nın yaşının yüzlerce kat üzerindedir.

[vii] Tabii tüm bunlar mutasyonların olumlu bir etkisinin olduğunu veya yeni jenerasyonlar meydana getirebildiğini varsaydığımızda ortaya çıkan hesaplamalardır. Fakat gerçek dünyada böyle bir varsayıma yer yoktur.

Sözde Evrimleşen Canlı Bedeni, Neden Mutasyonlara Karşı Korunuyor?

Tüm evrimci bilim adamları bilmektedirler ki, bir canlının DNA'sında durup dururken bir kopyalama hatasının meydana gelme ihtimali son derece düşüktür. Araştırmalar hücrelerde genetik hataların oluşmasını engelleyecek koruma unsurlarının var olduğu gerçeğini ortaya çıkarmıştır. DNA bilgisi, birbirini hatalara karşı kontrol eden birbirinden farklı sayısız enzim var olmadan kopyalanamaz. Bunlar doğru amino asidin doğru tRNA'ya bağlandığına emin olunması için çift süzgeçli enzimleri içerir. Bir süzgeç fazla büyük amino asitleri reddederken, diğeri fazla küçük olanları reddeder. Bu son derece hassas ve akıllı bir sistemdir. Bu akıllı sistemde hata meydana gelmesi ihtimaline karşı son kontrolü yapan enzimler de mevcuttur. Bilim adamları, kendi akılları dahilinde DNA'nın bütünlüğünü korumaya yönelik daha iyi bir hücrel kontrol ve koruma sistemi hayal edemedikleri sonucuna varmışlardır.[viii]

30 yıl boyunca Sorborne evrim kürsüsü başkanlığını yapan Pierre Paul Grassé bu konuyla ilgili olarak şunları yazmıştır:

Rüzgarla taşınan tozun Dürer'in “Melancholia”sını oluşturma ihtimali, gözü oluşturan DNA moleküllerinde meydana gelebilecek bir kopyalama hatası ihtimalinden çok daha küçüktür.[ix]

Darwinistler, DNA'daki bu mucizevi sistemi görmezden gelir, bu konuyu derinlemesine araştırıp buna açıklama getirmekten kaçınırlar. Fakat bir yandan da meydana gelme ihtimali neredeyse imkansız olan kopyalama hataları üzerine bir yaşam tarihi senaryosu meydana getirirler. Bu, Darwinist mantığının hezimetini bir kez daha gözler önüne sermektedir.

Darwin'in öne sürdüğü doğal seleksiyon iddiasının sözde evrim için kesin olarak bir açıklama olmadığına anlaşılmasının ve genetik kanunlarının Darwinizm'e bir darbe olarak ön plana çıkmasının ardından, Neo-Darwinizm'in en büyük silahı olarak ortaya çıkarılan "mutasyonların evrimleştirici etkisi" iddiası, görüldüğü gibi bir aldatmacadan ibarettir. Canlı organizmayı bozan, öldüren, yok eden, kimi zaman onun tüm nesillerini etkileyerek ona zarar veren mutasyon gibi bir mekanizmanın yepyeni canlılar ortaya çıkardığını iddia etmek kuşkusuz büyük bir saçmalaktır. Fakat kitleler, yıllar boyunca bu yalan ile kandırılmışlardır. Elbette Darwinist bilim adamları da mutasyonların böylesine mucizevi bir gücü olamayacağını bilmektedirler. Nitekim çağımızın en ateşli Darwinistlerinin başında gelen Richard Dawkins bile, "Mutasyonların çoğu zararlıdır, istenmeyen bir yan etkinin ortaya çıkması oldukça muhtemeldir" [x] sözleriyle bu gerçeği itiraf etmiştir. Darwinistlerin hala bu çürük iddiayı evrimin bir mekanizması olarak sunmaya çalışmaları ve bunda hala ısrarlı olmaları, batıl Darwinizm dinine bağlılıklarından kaynaklanmaktadır.

---

[i] Nicholas Comminellis, Creative Defense, Evidence Against Evolution, Master Books, 2001, s. 74-75

[ii] Jonathan Welss, Ph.D., The Politically Incorrect Guide to Darwinism and Intelligent Design, Regnery Publishing Inc., Washington, 2006, sf.34

[iii] Jonathan Welss, Ph.D., The Politically Incorrect Guide to Darwinism and Intelligent Design, Regnery Publishing Inc., Washington, 2006, sf.36

[iv] Jonathan Wells, Evrimin İkonları, Gelenek yayınları, Ocak 2003, s. 172-173

[v] Gordon Rattray Taylor, The Great Evolution Mystery, Sphere Books Ltd., 1984, s. 4

[vi] Gordon Rattray Taylor, The Great Evolution Mystery, Sphere Books Ltd., 1984, s. 230

[vii] Nicholas Comminellis, Creative Defense, Evidence Against Evolution, Master Books, 2001, s. 81

[viii] Nicholas Comminellis, Creative Defense, Evidence Against Evolution, Master Books, 2001, s. 74-75

[ix] Nicholas Comminellis, Creative Defense, Evidence Against Evolution, Master Books, 2001, s. 81

[x] Richard Dawkins, The Extended Phenotype, Oxford University Press, 1999, s. 141

<https://www.harunyahya.info/makaleler/mutasyonlar-evrimlestirir-iddiasi-bir-sahtekarliktir-20296>